

Korte Spaarne 31 – hoek Wijdesteeg

Olifant

Op de enorme zijmuur van Spaarne 31 in de Wijdesteeg is een kleine olifant te zien. Eigenlijk valt hij ondanks zijn naam als een groot dier nauwelijks op. De aandacht wordt vooral getrokken naar de voorkant van het pand met de twee prachtige trapgevels aan het Spaarne. Vanaf de overkant van het Spaarne, bijvoorbeeld vanaf het Teyler's museum, is de uitzicht op de twee trapgevels een Haarlems plaatje van de eerste orde. Zeker met de Catharijnebrug op de voorgrond. Ook vanaf de Bakenessergracht is het uitzicht zeer de moeite waard. Vooral als het geheel wordt omlijst door het groen van de bomen.

Het hoekhuis Korte Spaarne 31/Wijdesteeg dateert uit de eerste helft van de 16de eeuw. Het werd in 1588 verkocht als: *'Een huys metten erve ende brouwerie, genaempt Den Olyphant'*. De nieuwe eigenaar, Cornelis Claessen van Rijck, bracht de bierbrouwerij tot grote bloei. Hij vernieuwde de twee gevels tot wat we vandaag de dag nog steeds kunnen zien. Later worden de twee panden apart verkocht en gaan los van elkaar een eigen bestaan leiden. Deze transactie in 1688 betekende de opheffing van de brouwerij en het daarna voor lange tijd in gebruik nemen als voornaam woonhuis. Na veel wisselingen van eigenaar en bestemming kwamen de panden uiteindelijk in het bezit van de Vereniging Hendrick de Keijzer. Deze vereniging voor het herstel van monumenten restaureerde het geheel na het overwinnen van veel problemen. Zoals al geschreven zijn niet alleen de gevels, maar is het ook binnen, een plaatje.

De gevelsteen die in de Wijdesteeg zit, oogt wel heel klein. Eigenlijk te klein voor zo'n grote zijmuur. Als je goed kijkt zie je ook dat de onderkant van de steen smaller is dan de bovenkant. Vrijwel zeker is dat het een zogenaamde sluitsteen is geweest. De historicus Allan schreef al dat de steen bovenin een poort in de Wijdesteeg zat. Van der Steur merkt in zijn boek nog op dat hij de steen nog op een binnenplaats heeft zien liggen.

Hoe oud het op de steen uitgehakte olifantje is, is niet bekend. Verondersteld mag worden dat het uit een tijd stamt dat de olifant als verschijning erg zeldzaam was. De beeldhouwer had weliswaar een idee, maar heeft het eenvoudig gehouden. De slurf is het belangrijkste kenteken en die heeft hij zeker niet vergeten.

Bijzonderheden zijn ook te vinden in het boek 'Gevelstenen van Haarlem' geschreven door Peter van Graafeiland en Theo Bottelier. Peter van Graafeiland is bezig een nieuwe uitgebreidere versie voor te bereiden

Bron:

- Jaarboek 1976 – Historische Vereniging Haarlem – Haarlems Monumentenzorg in 1976
- Oude Gebouwen in Haarlem – J.A.G. van der Steur